

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoSr/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217209560
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4217209560.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a sudkýň JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej, v právnej veci žalobcu: N. F., nar. X.X.XXXX, bytom R. XX/XX, A. I., proti žalovanému: Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, Bratislava, IČO: 31 340 890, zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, Bratislava, IČO: 47 232 471, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo dňa 23. apríla 2018 č.k. 8Csr/1/2017-155 (ďalej len „rozsudok súdu prvej inštancie“), takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku vydaného Rozhodcovskou a mediačnou so sídlom Dunajská 15, Bratislava sp. zn. IA-C/0314/3311 zo dňa 27. 01. 2017 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“) z dôvodu, že v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu, stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu a rozhodcovský súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovanému priznal náhradu trov konania.

1.1. V konaní zistil skutkový stav, podľa ktorého žalovaný už v čase podania žaloby nebol pasívne legitimovanou stranou sporu. Účastníkmi rozhodcovského konania boli v tom konaní ako žalobca: Poštová banka a.s. (teraz žalovaný) a ako žalovaný bol žalobca. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. 2/2014 zo dňa 8. 12. 2014 vyplýva, že Poštová banka a.s. postúpila na BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED pohľadávky špecifikované v prílohe 1. až 3. V čase podania žaloby (02. 05. 2017) pohľadávka, ktorú mala Poštová banka a.s. voči žalobcovi (ktorú si uplatňovala v rozhodcovskom konaní), už patrila od 08. 12. 2014 BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED, ktorá spoločnosť však žalovaná nebola. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že žalovaný nebol v danej veci pasívne legitimovanou stranou a preto súd žalobu zamietol.

1.2. O náhrade trov konania rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 CSP.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalobca. Namietal, že žalobu na rozhodcovský súd podala Poštová banka, a.s. a on nemôže žiadať o zrušenie rozhodcovského rozsudku iný subjekt, ktorý nebol účastníkom konania. Namietal premlčanie pohľadávky a označil aj dôkazy, prečo je pohľadávka premlčaná. Dňa 19. 03. 2018 bol predvolaný na výsluch na súd prvej inštancie, kde odznela iba jedna veta, či je ochotný žalobu odvolať. Ďalej namietal, že tým, že žalovaný postúpil pohľadávku, vlastne zanikol. Súd prvej inštancie mal odstrániť nedostatok procesnej podmienky a vyzvať postupníka ako právneho nástupcu žalovaného, aby sa k veci vyjadril. Súd prvej inštancie sa mal tiež zaoberať vznesenou námietkou premlčania. Úverová zmluva bola podpísaná 19. 05. 2009 a od 22. 12. 2010

nevedel uhrádzať splátky úveru, dňa 08. 06. 2011 žalovaný vypovedal zmluvu a vyzval o predčasné splatenie úveru v celom rozsahu.

2.1. Žiada napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

3. Žalovaný v podanom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že postúpením pohľadávky stratil žalovaný akékoľvek práva súvisiace s pohľadávkou a nový veriteľ požiadaval aj o zmenu konania v prebiehajúcich konaniach. O tom, že pohľadávka z rozhodcovského rozsudku bola postúpená na nového veriteľa, nemožno mať pochyb. Žalobcom namietané premlčanie zakladá nedostatok právneho záujmu na zrušení rozhodcovského rozsudku z dôvodu nevykonalosti pohľadávky. Súd vo veci rozhodol správne, žalobcovi nič nebránilo navrhnúť vstúpiť do konania súčasného veriteľa.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), vec prejednal a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Predmetom konania je žaloba žalobcu, ktorou sa domáha voči žalovanej, zrušenia rozhodcovského rozsudku. V podanej žalobe dôvodil tým, že v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu, stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu a rozhodcovský súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci.

5.1. Súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu dôvodiac nedostatkom vecnej pasívnej legitimácie žalovaného.

5.2. S napadnutým rozsudkom sa nestotožnil žalobca, ktorý ho napadol odvolaním.

6. Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní podanom žalobcom proti napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa, konštatoval opodstatnenosť podaného odvolania žalobcom. Z napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie sa samotnou žalobou vôbec nezaoberal, keď vyhodnotil, že žalovaný nie je vecne pasívne legitimovanou stranou sporu. Následne preto nevykonal žiadne dokazovanie, nevyzval strany sporu na predloženie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany. Odvolací súd sa s týmto záverom súdu prvej inštancie vôbec nestotožnil.

7. V prvom rade odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že rozhodcovské konanie bolo v roku 2017, t.j. za účinnosti zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní číslo 355/2014 Z.z. v znení neskorších predpisov, ktorý je účinný od 01. 01. 2015.

7.1. Podľa ustanovenia § 45 ods. 1 písm. e/ tohto zákona, účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy.

7.2. V danej veci bol rozhodcovský rozsudok vydaný dňa 27. 01. 2017, kde účastníkmi rozhodcovského konania boli na strane žalobcu: Poštová banka, a.s. so sídlom Bratislava, zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o. Bratislava a na strane žalovaného: N. F., Y. XX/XX V.. Z tohto rozsudku teda jednoznačne vyplýva, že pôvodný veriteľ, Poštová banka, a.s. bola účastníkom rozhodcovského konania a preto žalobca, ktorý podľa § 45 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podal žalobu o jeho zrušenie, mohol ako stranu sporu označiť iba Poštovú banku, a.s., ktorá bola účastníkom rozhodcovského konania. Súd prvej inštancie však v danej veci vôbec neaplikoval ustanovenia zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, vec podľa týchto ustanovení vôbec právne neposúdil, preto dospel k nesprávne právnemu záveru na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Z ustanovenia § 45 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní vyplýva, že žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku môže účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania podať proti druhému účastníkovi a domáhať sa jeho zrušenia. Za situácie, že druhým účastníkom rozhodcovského konania bola Poštová banka, a.s., žalobca nemal inú možnosť, ako označiť v spore o zrušenie rozhodcovského rozsudku, tohto účastníka, pôvodného veriteľa.

7.3. Na základe vyššie uvedeného záveru odvolacieho súdu, keďže súd prvej inštancie vôbec nepodrobil prieskumnej činnosti jednak napadnutý rozhodcovský rozsudok, rozhodcovskú zmluvu, resp. rozhodcovskú doložku z hľadiska jej platnosti, nemal odvolací súd dostatok dôkazov a možností na prijatie záveru o platnosti, resp. neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, doložky a teda ani dostatok dôvodov na rozhodnutie v danej veci.

8. Odvolací súd iba dáva do pozornosti súdu prvej inštancie, že z rozhodcovského rozsudku vyplýva, že žalobca žalobu rozhodcovskému súdu podal dňa 28. 03. 2014. Dňa 08. 12. 2014 mala byť

medzi pôvodným veriteľom (Poštová banka, a.s.) a spoločnosťou BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok č. 2/2014. Z tejto zmluvy (nebola pripojená príloha) vôbec nevyplýva, že predmetom postúpenia mala byť i pohľadávka voči žalobcovi. Odvolaciemu súdu preto nie je zrejmý záver súdu prvej inštancie, ku ktorému dospel, že aj pohľadávka voči žalobcovi bola predmetom tohto postúpenia. Aj v prípade, ak by predmetom postúpenia bola pohľadávka voči žalobcovi a zmluva o postúpení pohľadávok by bola platne uzavretá, rozhodcovský súd rozhodol rozsudkom až dňa 27. 01. 2017, kedy už Poštová banka vlastníkom predmetnej pohľadávky nemala byť (nebola teda ani vecne aktívne legitimovaným účastníkom rozhodcovského konania), keďže ju mala dňa 08. 12. 2014 postúpiť na spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED, napriek tomu, vyhovel jej žalobe a žalovaného zaviazal zaplatiť Poštovej banke sumu 1590,68 eura s príslušenstvom. Žalobca, N. F., preto nemal inú možnosť, ako v žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku označiť ako žalovaného Poštovú banku, a.s.. Už iba z tohto pohľadu bolo potrebné rozhodcovský rozsudok podrobiť prieskumnej činnosti.

9. Súd prvej inštancie, vzhľadom k tomu, že dospel k záveru o nedostatku vecnej pasívnej legitimácie žalovaného, neskúmal uzavretie rozhodcovskej zmluvy, resp. rozhodcovskej doložky, či táto bola uzavretá v súlade s ustanovením § 3 a nasl. zákona číslo 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, či mala všetky náležitosti, ktoré zákon pre jej platnosť vyžadoval. Súd prvej inštancie nepodrobil prieskumnej činnosti ani zmluvu o úvere, ktorú mali strany sporu uzavrieť dňa 19. 05. 2009 v tom smere, či táto zmluva obsahuje ustanovenia o rozhodcovskej doložke, resp. či bola súčasne s touto zmluvou uzavretá aj rozhodcovská zmluva.

10. Odvolací súd vzhľadom ku všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní predovšetkým podrobí prieskumnej činnosti predloženú zmluvu o postúpení pohľadávok, následne si vyrieši otázku vecnej pasívnej legitimácie žalovaného v zmysle vyššie uvedeného záveru odvolacieho súdu, ktorým je viazaný. Z tohto pohľadu posúdi i napadnutý rozhodcovský rozsudok.

10.1. Následne podrobí dôslednej súdnej kontrole úverovú zmluvu, predovšetkým z hľadiska uzavretia rozhodcovskej zmluvy, resp. rozhodcovskej doložky a to podľa zákona o rozhodcovskom konaní (244/2002 Z.z.), vyhodnotí jej jednotlivé zmluvné podmienky z hľadiska ich prijateľnosti a posúdi, či tieto nie sú v rozpore s dobrými mravmi, v rozpore s prijateľnými zmluvnými podmienkami. Zároveň posúdi platnosť uzavretia rozhodcovskej zmluvy, resp. rozhodcovskej doložky a teda právomoci rozhodcovského súdu konať na základe žaloby žalovaného. Zároveň sa bude tiež zaoberať zmluvou o postúpení pohľadávky v tom smere, či predmetom postúpenia bola aj predmetná pohľadávka voči žalobcovi a aj v tomto smere vyzve strany sporu na predloženie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany a následne ustáli vecnú pasívnu legitimáciu v konaní. Rozhodnutie podľa § 220 CSP riadne odôvodní, pričom toto rozhodnutie musí obsahovať nielen všetky náležitosti uvedené v tomto ustanovení, ale aj musí v ňom uviesť tak skutkové zistenia, ako aj ich právne posúdenie, pričom sa neobmedzí iba na citáciu zákonných ustanovení, ale tieto bude na zistený skutkový stav aj aplikovať a uvedie tiež svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil. Zároveň sa vyporiada i so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v jej odvolaní a tiež rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).